

Lieta C-610/23 [*Al Nasiria*]

**Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu kopsavilkums saskaņā ar Tiesas
Reglamenta 98. panta 1. punktu**

Iesniegšanas datums:

2023. gada 3. oktobris

Iesniedzējtiesa

Dioikitiko Protodikeio Thessalonikis (Saloniku Pirmās instances
administratīvā tiesa, Grieķija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2023. gada 30. jūnijs

Prasītājs:

FO

Atbildētājs:

Imigrācijas un patvēruma ministrs

Pamatlietas priekšmets

Atcelšanas prasība par Imigrācijas un patvēruma ministrijas Neatkarīgās pārsūdzību izskatīšanas komisijas lēmumu, ar kuru kā acīmredzami nepamatota noraidīta prasītāja iesniegtā pārsūdzība par lēmumu par viņa starptautiskās aizsardzības pieteikuma noraidīšanu.

Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu priekšmets un juridiskais pamats

Direktīvas 2013/32 46. panta – saistībā ar Direktīvas 2008/115 noteikumiem un ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantu – un dalībvalstu procesuālās autonomijas, līdzvērtības un efektivitātes principu interpretācija – LESD 267. pants

Prejudiciālie jautājumi

1) Ņemot vērā Direktīvas 2013/32 46. pantā minētā tiesību aizsardzības līdzekļa nozīmīgumu, vai likumdevējs var izsecināt pieņēmumu, ka pārsūdzība ir iesniegta nepareizi un līdz ar to tā tiek noraidīta kā acīmredzami nepamatota bez lietas pilnīgas un *ex nunc* izskatīšanas (kas nozīmē arī brīvprātīgas izceļošanas laika posma nenoteikšanu saskaņā ar Likuma Nr. 3907/2011 22. panta 4. punktu un Direktīvas 2008/115 7. pantu) ar pamatojumu, ka prasītājs [starptautiskā aizsardzība] nav personīgi ieradies uz komisijas sēdi, kurā izskatīja lietu?

2) a. Ja tiktu nospriests, ka uz jautājumu ir attiecināms dalībvalstu procesuālās autonomijas princips, vai līdzvērtības principa pārbaudes kontekstā par līdzīgiem noteikumiem būtu jāuzskata tie valsts procesuālie noteikumi, ar kuriem reglamentē lietu izskatīšanu administratīvajās komisijās, kas izskata pārsūdzības saskaņā ar valsts tiesību aktiem, vai arī tie procesuālie noteikumi, ar kuriem reglamentē prasību pēc būtības (vai prasību par atcelšanu) celšanu administratīvajās tiesās?

b. Vai noteikums par pienākumu ierasties personīgi (vai nosūtīt Likuma Nr. 4636/2019 78. panta 3. punktā minēto izziņu gadījumos, kad tas ir paredzēts) ir saderīgs ar Savienības tiesībās paredzēto efektivitātes principu un it īpaši ar tiesību uz efektīvu tiesisko aizsardzību efektīvu izmantošanu? Šajā kontekstā tiek arī jautāts, vai ir būtiski, pirmkārt, ka likuma Nr. 4636/2019 97. panta 2. punktā minēto pārsūdzības tiesību nepareizas izmantošanas pieņēmums atbilst kopīgās pieredzes atziņām un, otrkārt, ka starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanas (pirmajā instancē) kontekstā tāda pati rīcība rada pieņēmumu par pieteikuma atsaukšanu klusējot un nevis izraisa tā noraidīšanu kā acīmredzami nepamatotu?

Attiecīgās Savienības tiesību normas un Tiesas judikatūra

Līgums par Eiropas Savienības darbību: 78. pants

Eiropas Savienības Pamattiesību harta (turpmāk tekstā – “Harta”): 47. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV 2013 L 180, 60. lpp.): 28. pants, 31. panta 8. punkts, 32. panta 1. un 2. punkts, 46. un 47. pants.

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/95/ES (2011. gada 13. decembris) par standartiem, lai trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kvalificētu kā starptautiskās aizsardzības saņēmējus, par bēgļu vai personu, kas tiesīgas saņemt alternatīvo aizsardzību, vienotu statusu, un par piešķirtās aizsardzības saturu (OV 2011 L 337, 9. lpp.): 4. pants

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/115/EK (2008. gada 16. decembris) par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi (OV 2008 L 348, 98. lpp.): 7. panta 4. punkts un 11. panta 1. punkts.

Spriedumi, 1982. gada 6. oktobris, *Cilfit* u.c. (283/81, EU:C:1982:335), 2011. gada 21. decembris, NS (C-411/10 un C-439/10, EU:C:2011:865), 2013. gada 31. janvāris, D. un A. (C-175/11, EU:C:2013:45), 2013. gada 7. novembris, X u.c. (C-199/12 līdz C-201/12, EU:C:2013:720); 2015. gada 17. decembris, *Tall* (C-239/14, EU:C:2015:824), 2015. gada 26. februāris, *Shepherd* (C-472/13, EU:C:2015:117), 2018. gada 18. oktobris, E.G. (C-662/17, EU:C:2018:847), 2020. gada 19. marts, *Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompa)* (C-564/18, EU:C:2020:218), un 2020. gada 9. septembris, *Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides* (Secīga pieteikuma noraidīšana – Pārsūdzības termiņš) (C-651/19, EU:C:2020:681).

Atbilstošie valsts tiesību akti

Grieķijas Konstitūcija: 8. pants, 20. panta 1. punkts, 87. pants un 89. panta 2. punkts.

Nomos 4636/2019, Peri Diethnous Prostasias kai alles diataxeis (FEK A'169/1.11.2019) (Likums 4636/2019 par starptautisko aizsardzību un citiem noteikumiem (FEK A'169/1.11.2019)): 2. un 4. pants, 5. panta 1. punkts, 9. panta 1. punkts, 15. pants, 78. panta 3. un 9. punkts, 81. un 92. pants, 95. panta 1. punkts un 97. panta 2. punkts.

Nomos 4375/2016, Organosi kai leitourgia Ypiresias Asylou, Archis Prosfygon, Ypiresias Ypodochis kai Taftopoisis systasi Genikis Grammateias Ypodochis, prosarmogi tis Ellinikis Nomothesias pros tis diataxeis tis Odigias 2013/32/EE tou Evropaikou Koinovouliou kai tou Symvouliou "schetika me tis koines diadikasies gia ti chorigisi kai anaklisi tou kathestotos diethnous prostasias (anadiatyposi)" (L 180/29.6.2013), diataxeis gia tin ergasia dikaiouchon diethnous prostasias kai alles diataxeis (FEK A'51/3.4.2016), (Likums Nr. 4375/2016 par patvēruma dienesta, pārsūdzības iestādes un uzņemšanas un identifikācijas dienesta organizāciju un darbību, uzņemšanas ģenerālsēkretariāta izveidi, Grieķijas tiesību aktu pielāgošanu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/32/ES "par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai" (pārstrādāta redakcija) (L 180/29.6.2013.), noteikumiem, par starptautiskās aizsardzības saņēmēju nodarbinātības noteikumiem un citiem noteikumiem (FEK A'51/3.4.2016.) un turpmākie grozījumi ar Likumu Nr. 4399/6.4.2016.): 4. panta 1. punkts.

Nomos 3907/2011, Idrysi Ypiresias Asylou kai Ypiresias Protis Ypodochis, prosarmogi tis ellinikis nomothesias pros tis diataxeis tis Odigias 2008/115/EK "schetika me tous koinous kanones kai diadikasies sta krati-meli gia tin epistrofi ton paranomos diamenonton ypikoon triton choron" kai loipes diataxeis (FEK

A/7/26.1.2011) (Likums 3907/2011 par patvēruma dienesta un pirmās uzņemšanas dienesta izveidi, Grieķijas tiesību aktu pielāgošanu Direktīvas 2008/115/EK “par kopīgiem standartiem un procedūrām dalībvalstīs attiecībā uz to trešo valstu valstspiederīgo atgriešanu, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi” noteikumiem, un citiem noteikumiem (FEK A/7/26.1.2011)): 22. panta 4. punkts.

Īss lietas faktisko apstākļu un tiesvedības izklāsts

- 1 2019. gada 28. februārī prasītājs pamatlietā, Irākas pilsonis, iesniedza starptautiskās aizsardzības pieteikumu *Perifereiako Grafeio Asyloou Samou* [Samas reģionālajā patvēruma birojā], paziņojot, ka viņš ir pametis savu izcelsmes valsti, jo viņa dzīvību apdraudēja “milicija” kāda sektu konflikta dēļ.
- 2 Prasītājs pēc tam, kad tika atzīts par nopietnas fiziskas vardarbības upuri, tika intervēts 2020. gada 24. februārī *Perifereiako Grafeio Asyloou Thessalonikis* (Saloniku reģionālajā patvēruma birojā). Attiecībā uz iemesliem, kuri viņu piespieda pamest savu izcelsmes valsti, viņš paziņoja, ka bija romantiskās attiecībās ar meiteni un ka tas apdraudēja viņa dzīvību, jo bija pieņemts ciltis lēmums viņu nogalināt. Šī iemesla dēļ prasītājs atstāja Irāku, devās uz Turciju un no turienes ieradās Grieķijā.
- 3 Administratīvās procedūras par viņa pieteikuma izskatīšanu laikā prasītājs uzrādīja dokumentu, kas bija adresēts visām ciltīm un ar ko bija pieprasīta viņa nogalināšana par ļaunprātīgo rīcību pret ciltīm. Prasītājs norādīja, ka nevēlas atgriezties savā izcelsmes valstī, jo tādā gadījumā viņš tiktu nogalināts.
- 4 2020. gada 18. maijā viņa pieteikums tika noraidīts ar Saloniku Reģionālā patvēruma biroja lēmumu, jo viņa apgalvojumi tika uzskatīti par neuzticamiem, savukārt minētais dokuments netika atzīts par pilnvērtīgu pierādījumu.
- 5 2021. gada 27. augustā prasītājs par šo lēmumu iesniedza administratīvo pārsūdzību Neatkarīgajā pārsūdzību izskatīšanas komisijā. Pārsūdzības iesniegšanas brīdī prasītājs tika informēts, ka pārsūdzības izskatīšanas datums ir 2021. gada 11. oktobris un ka viņam šajā datumā ir personīgi jāierodas uz kompetentās Neatkarīgās pārsūdzību izskatīšanas komisijas sēdi, ja vien viņš likumīgi neuzturas kādā *Kentro Ypodochis kai Taftopoiisis* [Uzņemšanas un identifikācijas centrā; turpmāk tekstā – “KYT”] vai viņam nav noteikts pārvietošanās ierobežojums vai pienākums uzturēties kādā vietā ārpus Atikas reģiona.
- 6 Tomēr uzklaušanās dienā prasītājs neieradās personīgi uz komisijas sēdi. Līdz ar to komisija, pārliecinājusies, ka prasītājs neatradās KYT, uz viņu neattiecās pārvietošanās ierobežojumi vai nepastāvēja nepārvaramas varas apstākļi, pieņēma lēmumu noraidīt pārsūdzību kā acīmredzami nepamatotu, nepārbaudot lietas būtību, un piemēroja repatriācijas pasākumu bez brīvprātīgas izceļošanas no valsts.

- 7 Prasītājs cēla prasību iesniedzējtiesā, lūdzot atcelt Neatkarīgās pārsūdzību izskatīšanas komisijas lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).

Prasītāja pamatlietā galvenie argumenti

- 8 Prasītājs cita starpā apgalvo, ka apstrīdētais lēmums esot ticis pieņemts bez likumīga un pietiekama pamatojuma. Konkrēti prasītājs apgalvo, ka viņa pārsūdzība esot nelikumīgi noraidīta tikai tāpēc, ka viņš nepiedalījās tās apspriešanā un bez tās atbilstošas izskatīšanas pēc būtības, jo viņš nevarēja ierasties uz sēdi nepārvaramas varas apstākļu dēļ un it īpaši ekonomisko grūtību dēļ, kas viņam liedza ierasties Atēnās no Salonikiem, kur viņš dzīvo.

Īss lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu motīvu izklāsts

- 9 Direktīvas 2011/95 un 2013/32, kuras ir daļa no kopējās Eiropas patvēruma sistēmas, tika transponētas valsts tiesību aktos ar Likumu 4363/2019. Saskaņā ar minētā likuma 92. pantu, kas atbilst Direktīvas 2013/32 46. pantam par tiesībām uz efektīvu tiesisko aizsardzību, starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs ir tiesīgs administratīvi pārsūdzēt pirmās instances lēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikuma noraidīšanu.
- 10 Ar Likuma 4375/2016, kas grozīts ar Likumu 4399/2016, 4. panta 1. punktu tika izveidotas Neatkarīgas pārsūdzību izskatīšanas komisijas, kuru uzdevums ir izskatīt starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju pārsūdzības, lai juridiski un pēc būtības pārskatītu pirmās instances noraidošos lēmumus.
- 11 Lai nodrošinātu nepieciešamās procesuālās garantijas, ir paredzēts, ka šo komisiju, kas definētas kā “tiesām līdzīgas iestādes”, sastāva vairākumam ir jābūt amatā esošiem tiesnešiem (parasto administratīvo tiesu tiesnešiem). Komisiju locekļi savu pienākumu izpildē ir personiski un funkcionāli neatkarīgi.
- 12 Turklāt tiek garantēts objektivitātes princips, jo komisijām ir trešās personas statuss attiecībā uz lietas dalībniekiem un tās nepārstāv administrāciju.
- 13 Šo komisiju pieņemtie lēmumi par administratīvo lēmumu pārsūdzībām administratīvā kārtībā pēc rūpīgas izvērtēšanas juridiski un pēc būtības un ar pilnīgiem, specifiskiem un konkrētiem pamatojumiem ir saistoši lietas dalībniekiem, jo šos lēmumus var apstrīdēt tikai pārsūdzot tiesā, proti, iesniedzot administratīvajā tiesā atcelšanas prasību.
- 14 Ņemot vērā iepriekš minēto, Neatkarīgās pārsūdzību izskatīšanas komisijas nav tiesas saskaņā ar Konstitūciju, bet gan komisijas, kuras īsteno tiesu varu saskaņā ar Konstitūcijas 89. panta 2. punktu.
- 15 Turklāt Likuma 4636/2019 97. panta 2. punkts paredz, ka Neatkarīgo pārsūdzību izskatīšanas komisiju procedūrās prasītājam ir pienākums piedalīties personīgi.

Vienīgie gadījumi, kad nav nepieciešams ierasties personīgi, ir uzskaitīti 78. panta 3. punktā. Tie ir gadījumi, kad starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs uzturas uzņemšanas centros vai uz viņu attiecas pārvietošanās ierobežojums vai pienākums uzturēties noteiktā vietā, un šādā gadījumā viņu var pārstāvēt advokāts vai nosūtīt izziņu, kas apliecina, ka pastāv kāds no šiem gadījumiem. Gadījumā, ja starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējs neierodas personīgi (vai nenosūta minētā likuma 78. panta 3. punktā minēto izziņu), viņa pārsūdzība tiek noraidīta kā acīmredzami nepamatota, jo tiek pieņemts, ka pieteikuma iesniedzējs ir iesniedzis pārsūdzību tikai tādēļ, lai aizkavētu vai novērstu iepriekšēja vai nenovēršama izraidīšanas lēmuma izpildi vai viņa izraidīšanu jebkādā citā veidā.

- 16 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru Direktīvas 2013/32 46. pantā paredzētās pārsūdzības iezīmes ir jānosaka atbilstoši Hartas 47. pantam, saskaņā ar kuru ikvienai personai, kuras tiesības un brīvības, kas garantētas Savienības tiesībās, tikušas pārkāptas, ir tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību, ievērojot nosacījumus, kuri paredzēti šajā pantā (spriedums, 2018. gada 18. oktobris, E.G., C-662/17, EU:C:2018:847, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 17 Tomēr, ja attiecīgajā jomā nav Savienības normu, katras dalībvalsts iekšējā tiesību sistēmā ir jāparedz procesuālie noteikumi prasību iesniegšanai tiesā, kuru mērķis ir nodrošināt privātpersonu tiesību aizsardzību, saskaņā ar procesuālās autonomijas principu, tomēr ar nosacījumu, ka tie nav mazāk labvēlīgi par noteikumiem, kas reglamentē līdzīgas situācijas, uz kurām attiecas valsts tiesības (līdzvērtības princips), un ka tie nepadara praktiski neiespējamu vai pārmērīgi neapgrūtinā to tiesību īstenošanu, kas ir piešķirtas Savienības tiesībās (efektivitātes princips) (spriedums, 2020. gada 19. marts, *Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Tompa)*, C-564/18, EU:C:2020:218, 63. punkts, un 2020. gada 9. septembris, *Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides (Secīga pieteikuma noraidīšana – Pārsūdzības termiņš)*, C-651/19, EU:C:2020:681, 34. punkts).
- 18 Direktīvā 2013/32 nav ietverti īpaši noteikumi par pieteikuma iesniedzēju ierašanos iestādē, kura izskata pārsūdzību saskaņā ar direktīvas 46. pantu, vai par šī procesuālā pienākuma neizpildes sekām. Līdz ar to var secināt, ka pienākuma ierasties personīgi noteikšana saskaņā ar Likuma 4636/2019 97. panta 2. punktu (vai nosūtīt izziņu saskaņā ar minētā likuma 78. panta 3. punktu) un noteikums par pārsūdzības noraidīšanu kā acīmredzami nepamatotu minētā pienākuma neievērošanas gadījumā ietilpst dalībvalstu procesuālās autonomijas principa darbības jomā un var tikt sīkāk izvērtēti tikai saistībā ar līdzvērtības un efektivitātes principu ievērošanu.
- 19 Saskaņā ar Direktīvas 2013/32 32. pantu priekšnoteikums, lai konstatētu, ka starptautiskās aizsardzības pieteikums ir acīmredzami nepamatots, ir tas, ka tas tiek atzīts par nepamatotu, proti, ka pieteikums tiek izskatīts pēc būtības. Tomēr saskaņā ar Likuma Nr. 4636/2019 97. panta 2. punktu, ja prasītājs uz pārsūdzības izskatīšanu neierodas personīgi, pieteikums tiek noraidīts kā acīmredzami

nepamatots un netiek izskatīts pēc būtības. Turklāt saskaņā ar Direktīvas 2013/32 46. panta 1. un 3. punkta un Likuma 4636/2019 97. panta kombinēto interpretāciju Grieķijas tiesību aktos paredzētajai efektīvai tiesiskajai aizsardzībai, pārsūdzot administratīvo lēmumu, ir jāgarantē pilnīga un *ex nunc* faktisko un juridisko pamatojumu pārbaude, kas nenotiek gadījumā, ja prasītājs neierodas personīgi apelācijas iestādē, proti, uz Neatkarīgās pārsūdzību izskatīšanas komisijas sēdi. Tāpēc ir jāpārbauda, vai Likuma 4636/2019 97. panta 2. punkts ir saderīgs ar Direktīvas 2013/32 46. pantu.

- 20 Attiecībā uz līdzvērtības principa ievērošanu ir jāatzīmē, ka, tā kā Neatkarīgās pārsūdzību izskatīšanas komisijas īsteno tiesu varu, bet netiek atzītas par tiesām saskaņā ar Konstitūcijas noteikumiem, rodas jautājums par līdzīgas valsts tiesību aktos paredzētas procedūras noteikšanu, ar ko salīdzināt šajās komisijās apstrīdēto procedūru.
- 21 It īpaši rodas jautājums, vai attiecīgie noteikumi tiks pārbaudīti saistībā ar tiem noteikumiem, kas ir spēkā attiecībā uz procedūrām citās administratīvajās iestādēs, kuras izskata administratīvās pārsūdzības par administratīvajiem lēmumiem (kad nepastāv vienots procesuālo noteikumu regulējums, bet katras iestādes noteikumi ir atšķirīgi, un gadījumos, kad prasītājam nav obligāti jāierodas personīgi uz pārsūdzības apspriešanu un viņu var pārstāvēt advokāts vai trešā persona), proti, saistībā ar noteikumiem, kas piemērojami prasībām pēc būtības vai atcelšanas prasībām administratīvajā tiesā (procedūra, kurā, pirmkārt, ieinteresētajai pusei nav jāierodas personīgi, bet to var pārstāvēt advokāts un, otrkārt, prasību pēc būtības gadījumā noteiktos apstākļos var iesniegt otro pārsūdzību, ja pirmā pārsūdzība tiek noraidīta).
- 22 Šis jautājums attiecas uz Direktīvas 2013/32 46. panta interpretāciju, proti, vērtējumu par šajā pantā paredzētā efektīvā tiesību aizsardzības līdzekļa pārbaudes procedūras būtību, nevis vienkāršu attiecīgo procesuālo noteikumu līdzības pārbaudi, kas ir iesniedzējtiesas ziņā (skat. Tiesas spriedumu, 2020. gada 9. septembris, *Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides* (secīga pieteikuma noraidīšana – Pārsūdzības termiņš), C-651/19, EU:C:2020:681, 37.–38. punkts).
- 23 Turklāt attiecībā uz efektivitātes principa ievērošanu var apgalvot, ka Likuma 4636/2019 97. panta 2. punktā minētā pretrunīgais noteikums ir pamatots ar starptautiskās aizsardzības pieteikumu izskatīšanas procedūras sakārtotu un ātru norisi, jo nodrošina, ka starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēji joprojām ir ieinteresēti par viņu pārsūdzības iznākumu un joprojām atrodas Grieķijas teritorijā, lai izvairītos no vērtīgā laika izšķērdēšanas to pārsūdzību izskatīšanā pēc būtības, kas nav nozīmīgas pašiem pieteikuma iesniedzējiem, un tādējādi paātrinātu citu pārsūdzību izskatīšanu.
- 24 Taču var arī apgalvot, ka minētais noteikums padara Eiropas Savienības tiesību piemērošanu neiespējamu vai pārmērīgi sarežģītu. Pirmkārt, tas rada nesamērīgu slogu starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzējiem, jo viņiem tiek uzlikts

- pieņēmums (ja vien uz viņiem neattiecas kāds no likuma Nr. 4636/2019 78. panta 3. punktā paredzētajiem izņēmumiem) doties uz Neatkarīgo pārsūdzību izskatīšanas komisiju birojiem Atēnās, lai tikai apliecinātu savu klātbūtni un nevis lai tiktu intervēti, bez iespējas tikt pārstāvētiem ar advokāta vai citas personas starpniecību. Otrkārt, tas paredz, ka šīs procesuālās prasības neievērošanas sekas ir pieņēmums par pārsūdzības tiesību nepareizu izmantošanu un līdz ar to pārsūdzība ir noraidāma kā acīmredzami nepamatota.
- 25 It īpaši attiecībā uz pārsūdzības noraidīšanu kā acīmredzami nepamatotu, nepārbaudot to pēc būtības, pirmkārt, ir jāatzīmē, ka saskaņā ar Direktīvu 2013/32 pieņēmuma sazināties ar iestādēm neievērošana ir saistīta ar pieņēmumu par pasīvu atteikšanos no starptautiskās aizsardzības pieteikuma, nevis ar pieteikuma noraidīšanu, jo tas ir acīmredzami nepamatots.
- 26 Otrkārt, starptautiskās aizsardzības pieteikuma noraidīšana kā acīmredzami nepamatota saskaņā ar Direktīvas 2013/32 32. panta 2. punkta tiešo formulējumu paredz, ka pieteikumam ir jābūt vismaz nepamatotam. Šis nosacījums nav paredzēts Likuma 4636/2019 97. panta 2. punktā, ar kuru reglamentē tikai procedūru Neatkarīgajās pārsūdzību izskatīšanas komisijās un ar kuru paredz noraidīt atbilstoši Direktīvas 2013/32 46. pantam iesniegtu pārsūdzību kā acīmredzami nepamatotu, kas atbilst valsts tiesiskās aizsardzības līdzekļu noraidīšanai kā nepieņemamiem formālu iemeslu dēļ, neizskatot lietu pēc būtības.
- 27 Treškārt, pieteikuma noraidīšanai kā acīmredzami nepamatotam ir plašākas sekas, jo tā ietver brīvprātīgas izceļošanas laika posma nepiešķiršanu un ieceļošanas aizlieguma noteikšanu trešās valsts valstspiederīgajam (skat. Direktīvas 2008/115 7. panta 4. punktu un 11. panta 1. punkta a) apakšpunktu).
- 28 Ceturtkārt, nešķiet, ka Likuma 4636/2019 97. panta 2. punktā minētā pieņēmuma faktiskais pamats atbilst kopējai pieredzei un loģikai, jo neierašanās personīgi uz Neatkarīgās pārsūdzību izskatīšanas komisijas sēdi var būt pamatota ar iemesliem, kas nav saistīti ar nodomu novērst vai aizkavēt iepriekšēja vai nenovēršama lēmuma par izraidīšanu izpildi vai citādu pieteikuma iesniedzēja izraidīšanu, it īpaši ņemot vērā to, ka komisiju lēmumi netiek pieņemti tajā pašā dienā un līdz ar to starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju ierašanās tiesas sēdes dienā nekādā veidā neveicina repatriācijas rīkojuma izpildi pārsūdzības noraidīšanas gadījumā.
- 29 Piektkārt un pēdējokārt, Direktīvas 2013/32 46. panta 11. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis var noteikt nosacījumus, kuriem ir jāpastāv, lai varētu pieņemt netiešu pārsūdzības atsaukšanu vai atteikšanos no tās, kā arī piemērojamos procesuālos noteikumus, taču tajā nav neviena noteikuma par iespēju noraidīt pārsūdzības kā acīmredzami nepamatotas.
- 30 Tāpēc nav skaidrs, vai iepriekš minētais attiecībā uz iespēju izsecināt pieņēmumu par starptautiskās aizsardzības pieteikuma atsaukšanu klusējot vai noraidīšanu kā

acīmredzami nepamatotu uz pārsūdzības gadījumiem attiecas tieši vai pēc analogijas.

- 31 Ņemot vērā iepriekš minētās grūtības interpretēt attiecīgo Savienības tiesību noteikumu nozīmi, iesniedzējtiesa uzskata par nepieciešamu uzdot prejudiciālus jautājumus Tiesai.

DARBBA VERSIJA